

El TSJC dóna la raó a un veí de Tossa que va denunciar el consistori per soroll

La sentència conclou que l'Ajuntament no va controlar la fressa de dues terrasses

El passatge Xixanet, ahir, amb les cadires i taules d'una terrassa recollida al fons.

TOSSA DE MAR | ACN / DDG

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va donar la raó a un veí de Tossa de Mar que havia denunciat l'Ajuntament per haver concedit dues llicències d'explotació de terrasses de dos locals que li quedaven davant del seu domicili causant-li molèsties pel soroll. El jutge va estimar el recurs d'apel·lació que va presentar el particular després que el Jutjat Contenciós Administratiu 1 de Girona ho desestimés el febrer del 2014 en considerar que no

s'havia vulnerat la normativa vigent. La sentència del TSJC, que no es pot recórrer, conclou que el consistori va vulnerar la intimitat personal i la inviolabilitat del domicili perquè va atorgar les llicències tot i conèixer els sorolls que provocaven les terrasses, no va obligar a aplicar cap mesura correctora o limitació d'horari. A més, revoca la sentència d'instància.

El veí va denunciar l'Ajuntament per haver atorgat dues llicències d'ús comú especial de la via pública mitjançant terrasses/vetlladors al passatge Xixanet 1 i 3. En primer instància, el contenciós de Girona havia desestimat el recurs contra la resolució del 24 de maig del 2013 de la Junta de Govern Local de l'Ajuntament de Tossa que no va admetre el recurs de reposició contra les dues llicències que permetien l'ocupació de la via pública.

L'afectat havia demanat l'empara dels drets fonamentals a la intimitat personal i familiar i a la inviolabilitat del domicili pel soroll provinent de les terrasses situades davant del seu domicili. Es queixava dels sorolls que sentia, com ara les veus dels clients i l'arrossegament de cadires.

Amb la desestimació del contenciós de Girona, el veí va recórrer al TSJC, la sentència del qual conclou que el consistori sí que va vulnerar la intimitat personal i la inviolabilitat del domicili perquè va atorgar les llicències tot i conèixer els sorolls que provocaven les terrasses i sense aplicar cap mesura correctora o limitació d'horari per evitar-ho.

Superació dels decibels

El TSJC va donar per bo l'informe tècnic elaborat per un pèrit que conclouïa que al passatge Xixanet, on dóna l'edifici de l'afectat, la seva forma d'«U» i estretor provoca que s'incrementin encara més els nivells sonors.

El jutge considera provat que l'any anterior, el 2012, l'afectat va presentar un escrit a l'Ajuntament on s'exposaven les molèsties dels sorolls de les terrasses autoritzades aquell any. Ho va acompanyar amb un mesurament sonomètric fet amb garanties tècniques i legals que es va fer un dia d'agost. L'informe deia que els sorolls eren els «habituals i ordinaris» dels mesos d'estiu i que superaven els límits sonomètrics establerts per llei, com són 9db(A) el vespre i 14db(A) a la nit. És per això que, tenint en compte que eren sorolls «previsibles» per l'horari i lloc de l'activitat, es demanava a l'Ajuntament que limités l'horari de funcionament de les terrasses en el moment d'atorgar les llicències.

Queixa a la policia

Malgrat això, l'ajuntament va atorgar les llicències amb data del 18 de febrer i 25 de març del 2013 sense cap actuació ni comprovació prèvia i l'horari de les terrasses va ser el mateix. Pel que fa a les possibles molèsties, el consistori ho va limitar perquè el titular «es responsabilitza totalment que els clients no facin sorolls i aldarulls a la via pública, i tindrà reservat el dret d'admissió», alhora que es prohibien «els jocs de taula al carrer i la utilització de qualsevol tipus d'aparell de difusió de música a la via pública».

Pel que fa a les queixes del demandant, el consistori va desestimar-les dient que aplicava la normativa vigent. També es deia que la queixa de soroll s'havia de formular a la Policia Local que s'encarregaria de fer les comprovacions i obrir expedient si s'esqueia. El denunciant, però, també va acreditar que havia avisat a la policia per telèfon dels sorolls que patia i que el cos de segurat va decidir que no hi havia motiu per actuar sense indicar el perquè.

Anul·la un acord

Per altra banda, el jutge del TSJC critica la sentència d'instància perquè «no dóna resposta a les qüestions plantejades en el recurs» i que va valorar de forma «errònia» la prova practicada. És per això que va revocar la sentència de primera instància, va estimar la demanda i va anul·lar l'acord del 24 de maig del 2013 de la Junta de Govern Local de Tossa de Mar.

La sala també va renyar l'Ajuntament per haver atorgat les llicències «sense establir cap mesura correctora,

limitació d'horari o havent fet cap comprovació prèvia» i li va recordar que s'ha de vetllar pel compliment de la normativa, en aquest cas de la Llei de protecció de la contaminació acústica, i no es pot «escudar» en no haver aprovat la corresponent ordenança sobre contaminació acústica.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/selva/2015/11/03/tsjc-dona-rao-vei-tossa/751155.html?utm_source=rss